

Pedersen) for den Tilslutning, han ydede min Ændring under Nr. 10. Samtidig beklager jeg jo, at jeg overfor den ærede Ordfører ikke kan sige det samme, idet den ærede Ordfører jo tog meget bestemt Afstand fra denne Ændring. Den ærede Ordfører udtalte, at det kunde ikke siges, at man derved, at man nægtede, at Klokkerne maatte ringe i det enkelte Tilfælde, afsagde nogen Dom. Ja, der kan jo sikkert diskuteres om, hvorvidt det kan siges eller ikke. Det forekommer nu mig, at man kommer det rette nærmest ved at sige, at det er en Dom, der fældes. At der ikke samtidig dermed er udtalt en Fordømmelse, er noget, jeg saa godt kan indrømme, men dette egner sig sikkert ikke til Diskussion her. Der kan jo maa-ske nok med Berettigelse spørges: Ja, hvad er det, der sker ved, at Klokkerne lyde over Liget. Naar jeg i al Korthed skal sige, hvad jeg mener sker derved, vil jeg udtrykke det saaledes, at der, idet Klokkerne lyde, bliver sagt fra Menighedens Side overfor dette Lig: Fred med din arme Sjæl. Og det mener jeg, at den kristne Menighed staar sig vel ved at udtale, naar dens Medlemmer forlange, at det skal ske over et Menneske, som en Gang er optaget i Kirken. Jeg maa derfor fremdeles holde paa min Ændring under Nr. 10. Den ærede Ordfører omtalte, saavidt jeg forstod ham ret, at han kunde give sin Tilslutning til min Ændring under Nr. 3. Det er jeg ham selvfølgelig taknemmelig for. Ogsaa den højterede Minister udtalte, hvis jeg forstod ham ret, at han betingelsesvis kunde give sin Tilslutning til dette Ændringsforslag. Jeg blev af den ærede Ordfører opfordret til at tage det tilbage, da det muligvis ved ny Behandling i Udvalget kunde blive tiltraadt af hele Udvalget. Jeg skal efterkomme denne Opfordring, idet jeg har det Haab, at Ændringen vil blive accepteret i alt Fald af den ærede Ordfører og mulig af andre af Udvalgets Medlemmer. Jeg gaar altsaa ud fra, at Ændringsforslaget vil blive genoptaget til 3die Behandling om end i en lidt anden Form. Derom maa jeg dog sige, at Fastsættelsen af Aldersgrænsen maa for mit Vedkommende være afhængig af, om min Ændring Nr. 4 bliver vedtagen eller ikke. Skulde denne Ændring blive vedtagen, maa jeg fremdeles holde paa, at Aldersgrænsen bliver 14 Aar. Jeg tager altsaa Ændringsforslag Nr. 3 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage

det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) stod stadig uforstaaende overfor, hvad det kunde være for Hensyn, der skyldtes Folkekirken, og som ikke bør krænkes ved en borgerlig Begravelse, og det ærede Medlem var stadig meget misfornøjet med denne Bestemmelse i Lovforslaget. Men det kan jo dog virkelig ikke være saa vanskeligt at nævne Tilfælde, hvor der vises en Optræden, som maa siges at krænke det Hensyn, der skyldes Folkekirken, f. Eks. naar der fremsættes forhaanende, fornærmende og biasfemiske Udtalelser. Man kunde ogsaa tænke sig, at man anvendte borgerlige Begravelser til at holde Taler af stærkt agitatorisk eller ophidsende Art imod Folkekirken. Jeg tror, at i saa Tilfælde vil det ærede Medlem være enig med mig i at erkende, at der foreligger en Krænkelse af det Hensyn, som paa Kirkegaarden skyldes Folkekirken. Jeg ser stadig ikke og fik heller ikke af det ærede Medlem fyldestgørende forklaret, hvorledes han samtidig kan finde det meget naturligt at optage den Bestemmelse i sit eget Ændringsforslag, at man ikke maa krænke den Sømmelighed, som bør iagttages paa Kirkegaarde, naar det skal være ganske urigtigt at optage Bestemmelsen om det Hensyn, der skyldes Folkekirken, fordi dette Hensyn ikke kan defineres. Det ærede Medlem fremdrog en Udtalelse, som jeg skulde have fremsat i Udvalget. Jeg ved ikke, i hvor stor Udstrækning man her i Salen kan fortsætte eller optage en Forhandling fra Udvalget, men da det ærede Medlem har gjort det, maa jeg vel ogsaa have Tilladelse til at sige, at jeg overfor det ærede Medlem udtalte, at havde Bestemmelsen ikke staaet i Lovforslaget, havde det ikke været absolut nødvendigt at indføre den deri. Det havde da ikke været en Mangel, thi det er en uskreven Lov, som enhver bør følge af sig selv, at man ikke maa krænke eller optræde hensynsløst overfor Folkekirken, naar man møder paa dens Kirkegaard som Gæst. Men jeg sagde saa videre, at det nu vilde faa en odios Karakter, om Bestemmelsen udstemtes, idet det kunde give Plads for den Forestilling hos forskellige, at dette Ting ved sin Afstemning havde sagt: Folkekirken skyldes der intet Hensyn, derfor stemme vi Bestemmelsen